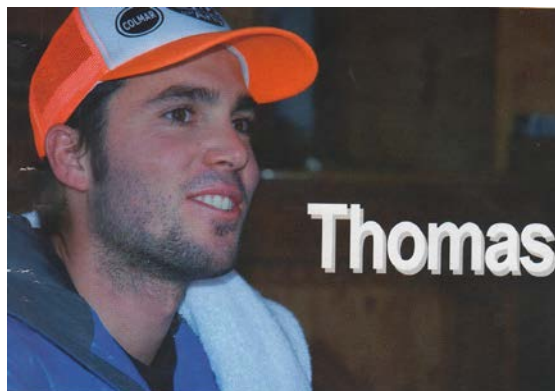

Томас Фанара – Интервю, взето от Gérard Gautier Président de AFESA

Статия в L'ENTRAINEUR DE SKI ALPIN, брой 80 от декември 2011г.

Жерар Готие: Ако желаеш, нека да започнем с представянето ти.

Томас Фанара: Името ми е Томас Фанара, на 30 години съм, живея в Праз сюр Арли. От 2002 година съм част от отбора на Франция, а от администрацията на митниците от 2006 година. Винаги съм бил член на ски клуба на Праз сюр Арли.

Какво е влиянието на твоето семейство, на твоето обкръжение при избора ти да станеш състезател по ски?

По-скоро никакво, от части на по-големия ми брат, който вече караше ски. Аз не съм от семейство на скиори. Исках да правя това, което вършеше моя по-голям брат, като карах, подражавайки му. В последствие срещнах треньорите Даниел Арвин – Берод и Джеймс Емоне, които породиха в мен силното желание да отида по-далеч, като се подготвям за участие в състезания.

Практикуваш ли всички дисциплини?

Да, но в клуба не се тренира много скорост. Преди всичко гигантски слалом и слалом и понякога супер г.слалом.

Искаше ли ти се да развиваш скорост?

В действителност, никога не съм си задавал този въпрос, тъй като никога не съм бил много добре със скоростта. Обичам скоростта, но плъзгането остава мистерия за мен. Това е нещо повече за моите габарити. Имам чувството, че за да постигна резултати, аз трябва да се отдам напълно. Не съм създаден за това. Това е положението.

Кои са големите етапи в твоята кариера?

Аз бях като всички други, един млад скиор от високата част на Савоя, придобиваш умения в ски клуба на Праз сюр Арли. Имах щастието да попадна на треньори, които ми дадоха възможност да вкуся от състезанието. След това всичко протече по нормалния път; окръг, област, национален отбор. През 2002 станах част от националния отбор, участващ в Европейската купа. През 2003 и 2004 не постигнах

добри резултати в състезанията и бях върнат в групата за пре-обучение. Това беше новосъздадена група. Постъпвайки там, реших да променя някои неща от моя начин на каране. Започнах всичко отначало, тъй като бях наясно: беше въпрос на тази година или никога! Все още бях достатъчно млад, можех да науча преподаваното. Смених екипировката, промених начина на тренировка, промених визията за скиите, подготвих ги сам, взех се в ръце...Достатъчно скоро започнах да напредвам бързо, да постигам високи резултати. Там през тази година много добре ми обясниха, какво трябва да поправа из основи, за да премина през квалификациите и да изкача отново стъпалата. През тази година аз преминах всички етапи, един по един - същия сезон. След сезона бях избран в групата, участваща в Световната купа. И от тогава неотменно съм част от тази група и логично се опитвам да остана в нея. През 2006 и 2007 завърших на 18 място в гиг. слалом. През 2008 Федерацията реши да обедини слалома и г.слалом, група към която трябваше да се присъединя. Карах допълнително слалом и постигнах напредък. Тренирах с Ж-Б Г (Жан-Бабтис Гранж) и това помогна, доведе до напредък в г.слалом. През лятото се подготвих много добре по двете дисциплини и здравословно се чувствах отлично. Този вложен труд трябваше да доведе до резултат, но в началото на декември се контузирах.

Загубих това, което беше постигнато по време на обучението, преди всичко за мен, но за нещастие и за Рафи Бъртин, който ме водеше добре по време на този период. През 2009 се присъединих към групата слалом и г.слалом, не се пазех особено от травми и бързо постигнах резултати на добро ниво. През 2010 атакувах с добро дозиране, това което смятах че е добре, но за нещастие контузирах отново същото коляно. Това беше тежък удар за мен, това беше връщане отново в групата за пре-обучение. Трудно ми беше да се върна отново в форма. Прео-бучението мина добре и полета лека силното желание се възвърна. И ето резултатите от сезон 2010-2011.

Миналата година ти имаше много успешен сезон. Можеш ли да споделиш как постигна този успех?

Много съм доволен от последния сезон (2010-2011). След сезон с контузия, сезон с пре-обучение, задоволството да се намери отново високото ниво е голямо. С титла от Световното първенство с отбора и 5то място в класирането при г.слалом, това определено е изключително. Ако ми бяха казали през миналото лято да се откажа, щях да го направя. Това, което направих е просто, опитах да доразвивам уменията си ден след ден съобразно моя ритъм, изучавах трасетата едно след друго без много да се увличам.

Какво значи за теб твоята (вашата) титла Световен шампион отборно?

Много съм доволен от титлата Световен шампион. Това е титла за целия отбор, възнаграждение за цялостно извършената няколко годишна работа от целия френски състав. В някакъв смисъл това е постижение. И ако аз имам нещо да кажа на младите, това е средството за постигане на нещо значително, това в действителност е удар.

Твоята кариера беше прекъсвана многократно поради контузии. Можеш ли да ни припомниш при какви обстоятелства?

Нямам силно желание да говоря, нямам силно желание да си ги припомня, това е минало. Това, което зная, е че няма опасност да ми влияят. Тези контузии са дошли поради това, че в даден момент сам загубил концентрация и резултатът е луксация или фрактура... За да се превъзмогне една фрактура, трябва да има време да престанеш да приказваш за нея или да си я припомняш.

Можеш ли да ни разкажеш за пре-обучението?

Пре-обучението е мястото, където човек има най-добрата възможност да се опознае и да чуе/усети тялото си. Всяка контузия има своята история, както и всяко пре-обучение. Трябва да се намери правилния път за завръщане след контузия.

Винаги ли си без психологическа помощ?

Без психологическа помощ, това вероятно е грешка, но аз не чувствам необходимост. Сигурно има няколко случая, при които се отнасях неотговорно (лигавех се), но аз не си спомням: бързо се забравя, често се омаловажава това, което е минало.

Понякога, след контузия, не е толкова очевидно как тя да бъде излекувана. Ти успя въпреки всичко да се ре-интегрираш в групата и да постигнеш резултати.

Да, проблем е завръщането в групата при контузия. Все още не си напълно възстановен, трябва да се ре-интегрираш в силна и значима група. Необходими са много усилия и дисциплина.

Важен ли е животът в групата?

Той е особено важен, както при завръщане след контузия, така също и по време на тренировките през всички дни. В тази група има съперничество, което е здравословно, което ни тегли напред, за да надминем нашите граници. В този момент стимулатор в групата е Алексис. Той ни помага при преминаването на границите и въздействието е положително за всички. Освен това, добрият климат в групата е благодарение на останалата част от екипа. Всички са равни и искат да дадат най-доброто от себе си.

Познаваш ли личните си качества? В коя област се чувстваш силен?

Не обичам много да отговарям на тези въпроси и е трудно да отговоря...Това е въпрос, който трябва да бъде зададен на треньорите.

В техническо отношение ти си един от най-добрите...На пистата, какви са проблемите ти?

В действителност не зная, все още не успявам да вдигна пръста си нагоре. Мисля, че не успявам да контролирам външния (на завоя) крак и ми е трудно да добавя скорост в края на дъгата, така мисля.

Какво мислиш за модификацията на ските и за радиуса на завоя при гигантския слалом за следващия сезон?

Имам две мнения по този въпрос.

От една страна, аз не съм напълно съгласен с това, което предлага FIS. Те са направили изследвания с професори, с инженери. Това са хора, които не карат ски на високо ниво, които не познават какви са трудностите/рисковете в нашия спорт. Не съм съгласен с тяхното заключение, защото в по-голямата си част, контузиите стават встрани - извън трасето. Например, между другите неща, когато аз се контузиох в Бивър-Крик през декември 2009, очевидно това е резултат от вратите по трасето, неправилно наредени или казано по друг начин, не бяха хомологирани. Такъв е и примерът с Пиер-Емануел Далкин, който влезе с 100 км/час в същия тип врата и едва ли не се обезглави, само отнесе флага. Като се знае каква е масата на Пиер-Емануел, може да се предугади резултатът. За много други като мен се казва, че причината са ските, но много често причината е другаде. Например: в Зьолден Паландер се контузи в рекламен банер! Не ни попитаха за съвет, кое е от първостепенна важност. Можеше поне да се направи проучване. Да се разбере какво мислим. Говоря преди всичко от мое име. FIS е монархия, налагаща правила, към които всички трябва да се приспособяват. Вече е казано, че трябва да се променят трасетата, ако се използват тези ски, но ако се променят трасетата, а за да отговарят на ските, то промяната е нулева, това не води до нищо; скоростта ще бъде същата, ако ли не и по-голяма и опасността ще бъде по-голяма. Мисля, че има други начини, които могат да намалят скоростта...

От друга страна, това е добра промяна! Трябва да се потърси и използва нов материал, непрекъснато да се подобрява и развива и това ме радва: опитът да се намери развитие, обожавам това, това е моето верую.

Благодаря Томас, пожелаваме ти добро представяне през сезона, който започна с добро предзнаменование в Зьолден.

Превод Петко Минковски БФСки